

Hovedbestemmelser, og hertil hører, naar jeg skal tale lige ud, ogsaa Anlægget af de vestjydske Baner. Ikke blot ved selve Finantsloven, men ogsaa ved Behandlingen af de private Lovforslag i saa Henseende har Folkethinget udtalt sin Villies Tilkjendegivelse om, at det vil have disse Baner byggede efter den paagjældende Lov og indenfor Lovens Tidsgrense, og i den betydelige Bevilling, som Folkethinget nu har givet, ligger der ikke blot en Ret for Regjeringen til at afslutte Kontrakt, men ogsaa en Forpligtelse for denne som for enhver Regjering til skyndsomst mulig at afslutte den i denne Henseende for Statskassen heldigt mulige Kontrakt. Vilde vi give Finantsloven en anden Betydning, vilde vi sige, at vi vel afsatte Finantsloven saaledes, at vi finde det, som bevilges, fornøstigt og rigtigt i og for sig, men at vi overlade Regjeringen efter sit Efsen at bedømme, hvad der skal udføres af det, der staar i Finantsloven, og hvad ikke, saa er det efter min Mening en ganske særegen Stilling, hvori man stiller Regjeringen til denne Lov fremfor til andre Love. Hvad bliver saa Finantsloven? Den bliver en Samling af Lapper Papper, hvorpaa Folket gennem sine Repræsentanter har henkastet nogle Hensstillinger og Duffer til Hans Majestæts Regjering, medens denne kan sætte dem til Side og gjøre, hvad den vil; men saaledes bliver den ikke en Lov endfærdig da den vigtigste Lov for hele vor Statshusholdning. Det er dog umuligt, at ærede Herrer kunne reise Tvivl med Hensyn til dette Forhold, der forekommer mig at ligge saa klart og tydeligt for som vel muligt. Jeg er overbevist om, at der ikke hos Regjeringen kan være opstaaet nogen anden Tanke end den, som efter min Fortolkning ligger i de nævnte Udtalelser, nemlig at man vil gjøre sit Muligste for at faae sin Villie igjennem, nu medens Rigsdagen er samlet for at behandle disse Sager, men at man selvfølgelig vil høre sig for Finantslovens Ordlyd, naar den er vedtagen, og Rigsdagen derigjennem har hævdet sin Stilling. Jeg kan ikke tænke mig Muligheden af, at noget Folkething i den Grad vilde tilføje en af sine fornemste Pligter, den nemlig at hævdet sin fortrinlige Ret som bevilgende Myndighed, ved

at se gennem Fingre med en Omgang med Finantsloven som den, der nu synes antydet i de mystiske Ord, jeg har nævnt. Det er min Opfattelse af Sagen. Idet jeg allsaa stemmer mod Forslaget under Nr. 14 og for Forslaget under Nr. 15, afventer jeg rolig Tingenes videre Gang, idet selvfølgelig Enhver maa finde sig i, om Regjeringens eller en Andens Betragtning af disse finantfælle Spørgsmaal ved Lovens endelig Vedtagelse seirer, men jeg har ikke villet undlade at hævde min Opfattelse af dette vigtige konstitutionelle Spørgsmaal, naar det nu en Gang er reist, som det er.

Hvad angaar Indkomstskatten, da hører jeg ingenlunde til dem, som ere mod en Indkomstskat, men jeg er forsaavidt enig med det ærede Medlem for Svø Amt's 2den Valgfreds (Alberti), som ogsaa jeg holder af en Indkomstskat med stigende Skala. Jeg vil indrømme, at en ren Indkomstskat uden Hensyn til Formuen og uden en stigende Skala kan være i høieste Grad uretfærdig, og den bliver det let, men en Indtægts- og Formue-skat eller — i Mangel af Noget, der tilnærmelsesvis er dette — en Indtægtskat med en stigende Skala vil ikke blot i og for sig være mere retfærdig end andre Skatter, men den vil ogsaa netop derved bøde noget paa den Uretfærdighed, som er tilstede i vore øvrige Skatteforhold. Denne Uretfærdighed kunne vi derimod ikke bøde paa, naar vi give en Indkomstskat, hvis Beløb skal anvendes til visse Anlæg, til Erhvervelsen af Aktiver for vore Efterkommere; men naar vi forbeholde en saadan Indkomstskat til det Dieblis, hvor vi for Indkomstskattens Beløb ved andre Skattereformer kunne faae en tilsvarende Red-sættelse i de Byrder, som nu fortrinnsvis hvile paa Enkelmand, bruge vi den ret. (Stemmer: Hør!) Jeg vil være med til at stemme for en Indkomstskat allerede i Aar, og det strax, naar vi i en Paragraf kunne tilføje: „denne Lov træder i Kraft samtidigt med en ny Toldlov“, idet vi da igjennem Toldloven kunde faae Belparelse i den af mig antydede Retning, hvorved vi da fik Ækvivalent i Retning af retfærdig Bestatning for, hvad vi vilde komme til at yde ved